

kenmerk: 3345/88

GERECHTSHOF TE AMSTERDAM
Derde Enkelvoudige Belastingkamer

PROCES-VERBAAL

van de mondelinge uitspraak in het beroep van X te Z, belanghebbende,

tegen

de uitspraak van de Inspecteur der omzetbelasting te Y gedagtekend 24 mei 1988, betreffende de naheffingsaanslag in de omzetbelasting voor het tijdvak 1982 alsmede tegen het kwijtscheldingsbesluit eveneens gedagtekend 24 mei 1988.

Het beroep is behandeld ter zitting van 27 november 1989.

BESLISSING

Het Hof

- vernietigt de uitspraak van de inspecteur;
- vernietigt het kwijtscheldingsbesluit;
- vernietigt de naheffingsaanslag en
- verstaat dat de inspecteur het betaalde griffierecht van f 38,-- aan belanghebbende vergoedt.

GRONDEN

Vast staat dat belanghebbende in de periode begin 1982 tot en met 1983 wekelijks ongeveer 5 à 6 uur rij-instructie heeft gegeven met behulp van een hem toebehorende daarvoor geschikt gemaakte personenauto. Tussen partijen is niet in geschil dat de ontvangsten in 1982 f 14.000,- beliepen en

in 1983 f 16.930,-.

Uit vorenvermelde feiten en omstandigheden leidt het Hof af dat belanghebbende ter zake optrad ter uitoefening van een beroep in de zin van artikel 7, lid 2, letter a , van de Wet op de omzetbelasting 1968 (hierna: de Wet). Daaraan doet niet af de stelling van belanghebbende dat zijn cliënten met name voortkwamen uit zijn familie- en kennissenkring en evenmin de stelling dat de door hem berekende tarieven lager waren dan gebruikelijk.

Uit hetgeen partijen hebben aangevoerd kan niet worden afgeleid dat belanghebbende zijn werkzaamheid niet zelfstandig heeft verricht.

Uit het vorenoverwogene volgt dat belanghebbende ondernemer is.

Tussen partijen is niet in geschil dat belanghebbende over het jaar 1982 een bedrag van f 1.415,- verschuldigd is na aftrek van de aan belanghebbende in rekening gebrachte omzetbelasting.

Gelet op het bepaalde in artikel 25, lid 1, van de Wet wordt evenbedoeld bedrag verminderd met f 1.415,- tot nihil.

Het Hof verstaat de stelling van de inspecteur aldus dat in het onderhavige geval artikel 25, lid 4, van de Wet van toepassing is op grond van het feit dat belanghebbende van zijn werkzaamheden geen administratie heeft gehouden.

Belanghebbende heeft ter zitting gesteld dat het voeren van administratie in de gegeven situatie niet vereist was, omdat hij zijn werkzaamheden niet als ondernemer verrichtte.

De inspecteur heeft ter zitting gesteld dat het bepaalde in artikel 25, lid 4, van de Wet terecht is toegepast ondanks het feit dat belanghebbende, indien hij zich ter inspectie als ondernemer zou hebben gemeld, een ontheffing van de administratieverplichtingen op de voet van artikel 25, lid 3, zou zijn verleend.

Naar 's Hofs oordeel brengt de strekking van artikel 25, lid 4, van de Wet met zich mee dat het bepaalde in het eerste lid mede van toepassing is in het geval, waarin vast staat dat belanghebbende met in achtneming van het bepaalde in het eerste lid niets aan omzetbelasting verschuldigd is en belanghebbende geen administratie van zijn werkzaamheden heeft

gehouden, indien belanghebbende in redelijkheid kon menen dat hij tot het houden van administratie niet verplicht was op grond van de omstandigheid dat hij geen ondernemer was.

Onder de gegeven omstandigheden kon belanghebbende naar 's Hofs oordeel in redelijkheid menen dat hij niet als ondernemer handelde.

Gelet op het vorenoverwogene staat het ontbreken van administratie in het onderhavige geval niet in de weg aan toepassing van artikel 25, lid 1, van de Wet.

De uitspraak is gedaan op 8 december 1989 door Mr. Bijl, lid van de belastingkamer, in tegenwoordigheid van Mr. Brands als griffier.

Waarvan is opgemaakt dit proces-verbaal door het lid van de belastingkamer en de griffier ondertekend.

Brands

Bijl

Van de beslissing inzake de verhoging zal mededeling worden gedaan ter openbare terechtzitting van 2 januari 1990.

AANGETEKEND VERZONDEN

19 DEC. 1989

AAN PARTIJEN.